

LITÁNIE K MŔTVEJ ŽABE

SLIMER

ROZPRÁVANIE S TICHOM

ROZPRÁVANIE S TICHOM

Cez sklo hľadím...
V ozvene doznieva ticho...
Príliš dobre poznám...
vlastné klamstvá.
Príliš dobre na to,
aby som uveril
tvojim
slzám.

A PREDSA

A predsa si spokojný.
A predsa sa točí.
Ten oheň to nie je žart.
To je návrh pre tvoj prst,
klesajúci do hlbín svedomia
pasúcich sa vlkov.
Aj Mesiac sa tvári cudzo.
Aj Mesiac ťa preklína.
Snád' je to tak preto,
že chceš mať rád Slnko.
A vyschnuté srdce kričí,
že chce počuť fanfáry.
Nech si kričí,
nech si trúbi.
Ved' práve zaspávaš
na mínovom poli.

BOH A MODRÝ PONDELOK

A bolo svetlo...

A potom zasa radšej tma.

BOH SA HRAJE...

Svetlo,
tma,
svetlo...

CESTOU DO RAJA

Stretol som ťa
na polceste do raja.
Ty si potom zablúdila.
A keď sa dobre dívam,
tak obaja.

POZVÁNKA K SAMOTE

Zhášaš Slnko.
Chceš veriť, že zomrelo.
Dnes som dostal list.
Pozvánku k samote.
Nestihol som ani poďakovať.
Už som sám.

CHCEŠ VEDIET'

Oko za nos a zub za niečo.
Hlavne,že sa všetko vráti.
Nechceš vedieť,čo cíti človek.
Nechceš vedieť,čo vidí necíiaci človek.
Nechceš vedieť,čo počuje,keď zaspáva.
Oko,nos,zub aj to niečo
ležia zabudnuté na zemi.
Obchod sa nepodaril.
Chceš vedieť,prečo je slza ako more.
Chceš vedieť,prečo si zostal sám.

DEŇ

Zobudí ma útok času.
Vstanem
a rozotriem smútok na chlieb.
Oblečiem si smrť
a dopijem zrnká piesku.
Utekám za anjelom.
Chvíľku naň čakám
a potom spolu odlietame.
Keď som mu ťažký,
zhodí ma dole...
do hukotu áut.
Ešte chvíľu blúdim.
Sadám si a čakám na útek.
Hodiny skáču, ale na mieste.
A ja dojedám posledný necht.
Už je to tu...čas víťazov.
Pretáčam pásku späť.

HRIECH V POSLEDNEJ SEKUNDE PRED ZOTMENÍM

Spravil som to.
Skúšam zahanbenie
pred porotou temnou.
Spravil som to.
Slnku poslal
vzduchom bozk.

NEPOVIEM

Nepoviem nič.
Pery ti to
prezradia.
Ak im to dovolíš.

KLAMSTVO

Klamstvo je súhra náhod
a túžba po nádeji.
Klamstvo sú slová,
čo šepkáš do tmy.
Klamstvo je tvoja minulosť
a nedá sa z nej vyspať.
Klamstvo je láska,
čo si nechceš priznať.
Klamstvo je slza,
čo ťa stále bolí.
Klamstvo je smútok ticha.
Bolestivé hľadanie.
Bolestivé zmúdenie.
Chceš čosi povedať.
Chceš čosi počuť.
Tak šepkáš, keď sa zotmie:
Ja ťa milujem.

KRÍDLA

A deň po dni,
a noc po noci.
Stretávaš krutého anjela.
Kedy si ma zmýliš ?
Kedy sa zastavíš ?
Kedy ku mne zletíš ?
Aj ja mám krídla.
A nevadí mi , že sú čierne.
Aj ja mám krídla.
Tak ťažké je ich ťahať za sebou.
Aj ja mám krídla.
Teraz to už vieš ?

NARCIS

Miluješ podľa vzoru narcis.

Skúšam kričať,

nech sa ticho neunaví.

Odchádzam

po

špič

kách.

RADOSŤ, SMÚTOK, OMYLY

Radost' je smútok,
keď sa pomýli.

LEN TAK

Len sa trochu zamyslieť,
len sa trochu usmiať.
Len trochu byť šťastný.
Len trochu sa priznať.
Len...
A potom sa usmejem.
A potom sa ti poďakujem.
A potom...
Len prepáč.
Len tak.
Len som si tak myslel.
Len som si tak cítil.
Len som tu bol
a ty vedľa mňa.

MORE A TMA

Plávaš v mori svojich predtúch,
svojich túžob, svojich snov.

Chceš zabudnúť.

Nechceš vedieť ako sa pláva.

Chceš sa tu utopiť.

Nechceš byť budený.

Vzdávaš hold tichu a samote,

možnosti rozmýšľať

a nebyť nikým iným.

Chceš sa usmiať.

Nechceš vedieť ako sa plače.

Chceš sa usmiať.

Nechceš byť sám.

Tvoje túžby, tvoje sny.

Tichá bolesť v objatí.

Povedz ešte niečo nesúvislé.

Niečo, čo sa dobre počúva.

Usmej sa a chod' uvítať tmu.

OLYMPSKÉ HRY

Včera v noci na Olympe
rozhodlo sa...

Vivat !

Včera v noci na Olympe
odhlasovali aktualizáciu
histórie.

Včera v noci na Olympe
bola tma.

MÝLIŠ SA

Zúfalý boj s tichom.
Ohľaduplná prehra.
Nadávaš mi mlčaním.
Smutná rozlúčka.
Ďakuješ náhode.
Plačeš len zo zvyku.
Si vdáčna nešťastiu
a smeješ sa z lásky.
Mýliš si bolesť s radosťou.
Mýliš si šťastie so zvykom.
Mýliš sa tak ako ja.

OBRÁŤME LIST

Obráťme list.
Hovorme chvíľu o šťastí.
Však si ešte čosi pamätáš
zo starých kníh a filmov.
Hovorme trebárs o láske
a skúsme neplakať.
Hovorme o nádeji
a skúsme sa nesmiať.
Hovorme, však čo už nám zostáva.
(...)
Vibrácie hromov v tvojom srdci
ťa uvádzajú do rozpakov.
Zjazvená spomienka
a nutkanie začať
všetko odznova.
(...)
Tíšiš si bolesť mojim plačom.

PREHRA

Prehrávaš vd'ačne každý
d'alší d'eň.
Prehrávaš a občas
tušíš šťastie.
Dokola a už zas.
Dokola po štvorci.
Niekto ťa pochopí.
Prečíta-to stačí.
Slová padnú
z úst do čriev
a potom sa tlačia von.
Tak vám teda tlačím...
káričku s radosťou.

(NÁ)SLEDUJEM ?

Sledovať tvoju
nežnú súhru omylov.

Sledovať tvoj
pokus hľadať
šťastie.

Sledovať ťa
a klamať s tebou.

Sledovať ťa.

Sledovať,
keď plačeš
za smútkom.

Sledovať.

Len vidieť
a necítiť.

Sledovať.

Len cítiť
a nevidieť.

Pohladenie
od snov.

Potešenie
zo snov.

Pomýlenie
z tvojho sveta.

STRÁCANIE

Strácaš sa mi
v rukách
z rúk
v mukách.
Keď nie je čo
stratiť,
tak je
dostrácané.

POSLEDNÁ OBĚŤ

Ďalšia obeť pod pomník stupidity.
Ležím tu bezmocne už po stý raz.
Posledné foto do zbierky o bolesti.
Okolo je zástup ľudí,
dívajú sa a trochu sa nudia.
Čakajú, že poviem ďakujem.
Čakajú, že poviem...
Ja to viem.

SOM SLUŠNÝ

Počuješ len hlasy
za stenou slušnosti.
Jeden plače strach
a druhý je otec.
Bojí sa bojí,
to počujú všetci.
Štvorročná príťaž.
Generál kričí.
Zrazu ticho.
Vlak sa pohol.
A keď prejdú okolo,
práve vidíš
divné steblo trávy
uprostred lúky.

TY A JA II

Tvoje svedomie je
len zhuk predsudkov
a strachu,čo povedia
ľudia.

Tvoje vedomie je
len zopár elektrických
výbojov a náznakov
hojnosti.

Tvoja reč je
niekoľko nič nehovoriacich
slov pospájaných do šnúr
oplzlosti.

Tvoje plány sú
zlomkom boja proti
triezvosti.

Tvoje nadšenie je
mŕtva hra na kly
mamutov.

Ty si ja,alebo ja som ty,
alebo nevieš,alebo bude
pršať.

Tak to je,
lebo je to tak dobré,
a tak to má byť !

VOLNÝ PÁD

Zaspím ti v očiach
na mojich slzách,
čo nikomu nepatria.
Zaspím...
Cítim sa bezpečne
v твоjich snoch.
Tu sa nedá prešľapovať
na dvoch miestach.
Niet tu miesta
pre objektívne lži
a ani pre mňa.
Tak sa zbalím
a vyskočím z ucha.
Vyskočím a chvíľu
sa poteším.
Volný pád
volným spôsobom.

ZA SVETLOM

Za svetlom sa skrýva tma.

(...)

Kam ste skryli moje Slnká.

(...)

Rád sa dívam na zatmenia Zeme.

(...)

Bratislavské kamene
neuhasia smútok.

A tak plačem pre sny,
čo zabudli,
ako sa lieta.

(...)

záujem bohov o moju dušu sa ustáll

na nule

spravil som si okružnu cestu po svojich
hriechoch

a zistil som, že som sa pekne

prešiel

kajať sa neviem a plakať už nie je

čo

(...)

Raz v noci sa vybral blázon sa svetlom.

VRÁT SA...

Vrát' sa
So svojim ty tam
Kde budem aj ja
(Sám)
Alebo
Kde budeme iba my
(Sami)
Výťah ešte vie
Kam si odišla
Svieti na mňa číslom
Ktoré rýchlo zabúdam
Aby som bol
Nenásytne smutný
A nebál sa
Tvojich očí

MATEMATICKÁ

Jednoduchá rovnice
bez neznámých.

Ty a já
bez hrdosti.

Podělíme se o klamstvo
a budeme si rovni.

XXX

Okamžité šialenstvo
Všeobecné pokušenie
Prstoklad precvičíš
Na spúšti guľometu
A ukážem
Čo cítim
K tomuto svetu
Modliace sa príznaky
Ukrižujú ateistu
Chce si veriť
A hlavne sa to nehodí
Procesy a procesie
Krv sa zmije
No možno áno

XXX

Prvý krok je overenie prirodzenosti.
Degenerovaný oheň sa oblizuje.
Pijeme na druhú.
Hľadáme voľný strom.
Tak ešte raz.
Šum sa prevaľuje
vo vlastných zvratkoch
včerajšej poslednej večere.
Ráno múdrejšie večerať.
Aj tak mám niekoľko hypotéz
o nepoškvrnenosti alimentov.
Odpoveď býva zbabelá.
Máš so mnou kríž.
Mňa bolia kríže.
Posun k totálnej zmierlivosti.
S týmto máš pravdu.

XXX

Opriem sa o tmu,
kde ťa tuším.
Prepadnem do prázdna.
Postel je prekvapene
opustená.
Dlážka sa smeje susedmi.
Je mi ľúto postele...
A o hodinu zas.

VÝHODA ?

Oprieme sa o chrbty
a pôjdeme opačnými smermi.
A raz sa zas stretneme.
Výhoda guľatosti zeme.

DOTRHANÝ KONTEXT

SOBOTA

uvítací výbor v sile jeden člen
mi pokynul na pozdrav
prikývol mlčaním
a polepšil ma sedemslovným eposom
keď niekam ideš
môžeš aspoň povedať kam
nemám silu brániť sa jednoduchým
pravdám
a nezachráni ma ani skorý príchod
nedele
budete myslieť na moje hriechy
a čo všetko vám odpustí
ak ma zatratíte

STREDA

listujem si v denníku
ktorý nepíšem
v prestávkach sa zamýšľam nad tým
či niekedy neskúsim v noci spať
mám monotónne monogamných priateľov
plné vrecká vzdušných bozkov
cudzovlastné výčitky
a záblesky v srdci
(po štvrtej káve)
zhrbený nad písmenkami
ktoré ťa nepoznajú
zaspávame s mesiacom

PONDELOK

som iný
to bolo prvé s čím som s vami súhlasil
to druhé bolo
že mi už nemáte čo povedať

NEDEĽA

(v nedeľu sa nepracuje
a preto mám pocit
že ma nič netrápi
a nemám čo písať)

XXX

je príliš chladno
slnko sa hraje niekde v mrakoch
ty plávaš za sklom
počúvaš
ako sa šíria moje hriechy
slnko sa hreje niekde v mrakoch

TELEFÓNNY SÚD

neodsudzuj ma
(za lásku)
zvládnem to sám

TELEFÓNNA OBŽALOBA

to je tvoja pravda

TELEFÓNNA OBHAJOBA

potom si zavesila

KEDYSI

kedysi som sa divil
krvavému plátku hygieny
ledabolo sa hrejúcemu v tráve
kedysi ma zaujal
gumenný zbytok lásky
zabudnutý pod lavičkou
skôr ako láska
kedysi mi prekážalo
prekračovať trus na ceste
a dýchať močovú tmu kútov
kedysi som nepísal
teraz konečne chápem
potrebu ľudí
podeliť sa o svoj hnus

XXX

so skleným papierom nemysli na hygienu
utvor si vlastnú predstavu
vlastnú stratégiu
ako odolávať hriechu
pár rokov už vypadlo z mlynčeka na mäso
nepár si ešte líže nožík a brúsi lyžičku

XXX

skončil sa súboj s časom
hodiny si podrezali žily
a ešte predtým napísali na stroji
ako sa ma báli

XXX

tak ako včera
bol dnes ďalší deň
skoro ako predvčera
a zajtra sa zobudím
šťastný

BÁJKA

som
čierna ovca
medzi
havranmi
neusedím na konári
nepoznám vašu reč
prelietanie ma nebaví
vlk ma chytí skôr

XXX

a zástup básnikov
čo zabudli písať
a haldy papierov
udaní a básní
zástup milovníkov
s vráskami na tvári
bezhlavý rytier
rytiersky mlčal pri výsluchu

XXX

je čas
zastaviť čas
je čas
ohliadnuť sa dopredu
je čas
zmeniť základy zeme
nájsť
základný zmysel zomierania
a jeho výhody
pohrať sa so samozrejmosťou
a inými osťami
a hneď je mi veslešie
aj keď som sa ti stratil

VEČER SO SVIEČKAMI

za každú lásku som zapálil
sviečku
za každú sviečku som zaplatil
láskou

XXX

zbedačení radostami
usadajú do trávy
ktorú už dlho
nikto nekosil
a ani nefajčil
znudení radostami
zasádzajú do hlavy
ktorou sa tiahne miecha
kúsky vierohodnosti
aj keď viera
toho nie je hodná
po nepreskúmanej ceste
s pohárom vody
s bochníkom nádeje
s odznakom porazených civilistov
kráča bohapustý zhluk ideálov
kukučka ani nevykukla
a o to ľahšie sa nám rátalo

VEC

poučený slabosťou mocných
privyknutý pravdám klamárov
dostávam sa pomaly k Veci
zabiť muchu jednou ranou

KONIEC JEDNEJ LÁSKY

vety čo ti nikdy nepoviem
si nikdy nechcela počuť
tým pádom sa nám to značne zjednodušilo

9.12.95

zajtra budeš
krajšia o deň
a ja budem pri
Tebe
a o rok tiež

15.12.95

O krok ďalej.
No tak nalej, čo nám zostáva.
Tvrdíš, že tvoja zástava
sa nepohne
ani keď fúknem viac než
dva krát.
Meraj a potom rež.
Aj do krvi.
Za čo visím,
keď závisím od teba ?
Bratov v neslobode
nájdem v katakombách,
kde sme sa naučili
skrývať.
Škola smrti.
Tak ako chutí ?
Ešte keď som bol taký malý,
tak mi vzali
všetko, čo som o pár rokov
stratil.

23.12.95

posledné priehrštie
rozhodené pustou túžbou
vyblveš pozdrav
po noci noci
všetok ten bolehlav
a bolebruch
uzavrel sa
smutnokrásne kruh
než stihneme dopiť
budeme stratení
nezostanú ani
prázdne dlane
každý rok cítim Vianoce
keď mi prejdú mozgohltnom

XXXXXXX
(24.12.95)

Mesto plné somrákov.
Kričiacich z posledných síl
Niečo o Vianociach
O šťastí a veselí
Neviem čo to má znamenať
Mesto plné somrákov
Plnými priehrštiami
Rozhadzujú desatníky
Včera ukradnuté
Žobrákovi z klobúka
Keď odišiel osrať múr
Mesto plné somrákov
Nadržaných na zlaté prasa
Na zlaté tela
A vôbec na každú
chujovinu
Ktorá to tu ozlatí
Mesto plé bývalých lások
Prešľapujú zabúdajú
Kedy sme skončili
Večer začne chvíľu potom
Ako rozblikáte okná
Zapaľovať
Sfukovať
Zapaľovať
Sfukovať
My na to máme
Aj ja si ho večer pri okne
Spokojne vyhoním
S úsmevom pritakám
Prorokom počasia
Budú biele Vianoce
Mesto plné somrákov
Čvachtajú sa v blate
Oblečení v najšťastnejších
šatoch
Opúšťajú smutní smutné
domovy

31.12.95

dovoľ mi prežiť tvoj včerajšok
tak ako ja dovoľujem prežiť svoj včerajšok
ďalším dvom
polozabudnutá polopravda
stratila dôveryhodnosť
pri poslednom náraste strateného času o prestupnú sekundu

CHORÝ FILOZOF

(XXX)

"Vždy mi pripadalo, že naši
spoluobčania majú dve
náruživosti:
prednášať duchaplné myšlienky
a smilniť."

A. Camus

I.

Rozhovor sa zrkadlí
v perleťovom opare klamstva. Hlavy sú na to.
Máš väčšiu pravdu
a ja menšie klamstvo.
Aj keď nie sú veľké a malé
pravdy,
sú len malé a veľké
vojny.
Je nás tu až dosť.
A čo dostať, čo ti nepatrí ?
Čas na rozmýšľanie.
Som tu na inom mieste.
Som na inom.
Som samostatne sa strácajúci,
svojvoľne spokojný samec.
Bolo ublížené
hneď ako sa rozsvietilo.
Bolo, nebolo ?
Bolo, ako si chcela.
A po tej ceste už pôjdem sám
asi týždeň,
kým sa dokonalo stratím
vo svojich predstavách.
Klamstvo sa ti páčilo,
mne ty.
A teraz neviem, ako to skončilo.
Nechám sa vyspať,
aj keď po kúskoch.
Nechám si ťa na poslednú
(tú najkratšiu)
chvíľu.
Zatelefonujem všetkým
neznámym
a ospravedlním
tento tvoj svet.
Vďačne stratená ilúzia.
Rozprávkový nezmysel.
Pokoj vášmu strachu.
A za tou hmlou
sa určite skrýva
rozšantené Slnko.
Pod hmlou sa poplazuje smrad.
A sme naň hrdí.
Ako mám vedieť, čo bude dnes večer,
keď neviem, čo bolo včera ?
Tiež by som ti chcel niečo povedať.
Pokiaľ ma nezastavíš.
Namiesto rozlúčky

budeme mlčať nadávky
a zbytok večera kričať.
Nie je to plán.
Snáď by to mohlo byť aj úplne inak,
ale to si už neviem predstaviť.
Skúšaš žiť
podľa vzoru Ježiš
a utrpenie z teba vyčíta
aj analfabet.
Máš sklony skláňať hlavu kde sa dá.
Sem sa nezmestí.
Stredoveká romantika:
milovanie medzi postínanými hlavami.
Skúšam imitovať zviera,
ktoré neexistuje-
zoon politikon.
Roztrús kúsok svojho sveta do vetra.
Nechaj ho odviať
a skús ho nájsť.
Pomôžem ti
a snáď nájdeme
niečo iné.
Načo skrývať pravdu, keď ju niet kam skryť ?
(Nie je pre ňu miesto ?)
Vlastne nie !
Vlastne nie je fajn.
A tak som tvoj až do najbližšej zmeny.
Najbližšia hra so smrťou
odd'aluje poznávanie.
Poznávanie občas skĺzne k poznaniu.
Tak si zahrajme posledný krát.
Skúsím to posledný prvý krát.
Skúsím to najpodlejším spôsobom.
Zachránim svet pred sebou.
Zachránim sa pred svetom.
Ticho má neblahé dôsledky
na rozvoj rozhlasu.
Ticho som a ty si Ticho tiež.
Máme viac než dva dôvody prečo hľadať tretí.
So smutnou samozrejmosťou staviaš sopku.
Epileptická erupcia preruší erekciu.
Poďakovať ?
Idem sa umyť.
Zasa studená.
Je to tak lepšie.
V zrkadle je šťastný muž
a ja mu závidím,
lebo ho nepoznám.

Celý život sa snažíš žiť.
Čo budeš robiť po smrti ?
Kadekto kdekomu kdečo sľúbi.
Zvlášť na jar, v lete, na jeseň a v zime.
Dnes je ešte stále prečo žiť,
sľuby nie sú vyčerpané.
Podcenil som nás
a spôsob akým dokážeme zabúdať.
Možno sa pritúliť,
ale len raz
a to včera okolo obeda.
Zrazu spánok usmrťí všetku dôvernú samozrejmosť.
Až zaspíš, potom sa dozviem.
Márne zabúdam na výslednú sumu dňa posledného zúčtovania.
Stávam sa prijateľnou formou radosti pre okolitý smútok.
Vyčítka strieda bozk.
A tak ďalej, až kým sa rozsvieti.
Rozsvietime svetielko nádeje
na konci zatúlaného tunela,
túliaceho sa tu a tam
k tvári tápajúceho tvorcu.
Chorý filozof definoval zlo,
ako snahu nechať odpočinúť dobro
ľubovlným spôsobom, ktorý napadne človeka.
Nežný protest klamlivým zdieľaním rezonancie srdc.
Vždy poznáte nepriateľa.
Najčastejšie je iný ako vy.
Predával sa na rohu stola
a nikto mu nemohol vyčítať,
že sa z toho vyčítal.
Čítal iba odpovede.
Na otázky nezostal čas.
Časss neuteká,
syčí unavenou zlosťou
a túžbou po hlasnom tiku.
Neuskutočniteľné plány sa neplánujú ťažko.
Stačí dodržať neuskutočniteľnosť.

II.

Namiesto únavy cítiť nenávisť a vlastný pot.
Nová paradigma.
Mená neznámych hrdinov na vývesnom štíte.
Čerstvo vytvorený odstup od ústredných zážitkov.
Máme program: šírenie cynizmu.
Chudoba je dar oslobodenia sa.
A príčina vdáčnosti je nemé rádio,
ktoré ešte neohlásilo
najnovšiu personifikáciu častí tela.
Bola mi poskytnutá nežná úloha.
Stať sa tým, čo nechcem.
Obraz za obrazom.
Kam sa skryjem pred hlúpostou ?
Obraz za obrazom.
V kom nájdem pravdu ?
Obraz za obrazom.
Už len zmierlivo prikývnem.
Už len ja.
Bolo nás viac, ak sa nemýlim.
Bolo...
Na jednu pravdu jeden človek stačí.
Plač je lenivý spôsob nenávisťi.
Nenávidím sa len tak ako viem.
Klamem vytrvalo.
Máš pravdu.
Zajtrajšie šťastie.
Prestupné stanice pokánia sú plné.
Každý párný bude mať pravdu !
Jednoduchá matematika.
Čo som stratil ?
A čo navždy ?
Pochopím ťa po obrátení stránky
a na ďalšej ti možno nechám adresu.
Regulárnym spôsobom stratená viera
vo svoju bezúhonnosť.
Uhnal som si smutný orgazmus
pod veľkým kopcom.
A v tej doline
snáď zväžali hnoj,
alebo si v prvotnom ošiali
neskrotnej energie
odvrhla základy hygieny.
Prípadne ja.
Čistím si mozog zubnou kefkou,
češem si spokojnosť.
Neznášanelivo pokrikujem
po svojich genitáliách
a napäto čakám,

aký obraz vytvorí chrasta.
Prevraciam stránku,
žalúdok a tričko.
O víťazstve netreba hovoriť,
vychutnajú ti ho porazený.
Chorý filozof leží v posteli,
snaží sa rozlúsknuť problém ako pečeň,
a pritom nechápe,
čo je choré na jeho mene.
Prekotili pravdu
a potom ju mali aspoň dva krát.
Problematický prvostup prednou stenou
naštartoval elipsu vstupov inými stenami.
V dlaniach by mi ešte horel oheň,
ale dlane nie sú sviečka
(ani v novembri).
Na tomto mieste by som sa najradšej odmlčal a spôsobe odišiel do ilegality.
Tam je ticho, áno.
Ukričaný šašovia sú najčastejšie zhubným priemerom,
ktorý sa rozrastá,
rastie a rastie,
až je z neho priemer.
Samolúbosť je pre mňa prijateľnejšia.
Preto samolúbo hovorím, že nie som priemer,
než aby ma napadlo priemerne hovoriť,
že nie som samolúby.
Znásilnil som dilemu, keď vidím len jednu možnosť ?
Známi neznámi bojovníci proti právam básnikov
a všetkým tým, čo našli štart a ani po ceste nezablúdili,
sú sústavne.
Brutálne mazlenie sa pri príliš pevne zavretom okne.
V podstate idyla,
ktorú kazím len ja svojimi otázkami.
Za čo ? A čo bude s vami ?
Estetické zviera ?
Veľké zviera malé zvieratko ?
Onania v autobuse ?
V jednom kuse,
ktorý bol už dávno rozdelený ?
Ukážem vám rany, ktoré treba nasoliť.
Neskôr vytiahnem bielu zástavu
na pol žrde
a budem čakať na snajpera.
Zatiaľ ma prehliada a strieľa po zástave.
Dá sa viesť plnohodnotný život,
ak piješ polotučné mlieko
ješ polohrubú múku
a rozprávaš polopate ?

III.

Nemobilné perpetuum mobile
je klasickým prípadom
ľudskej vynaliezavosti.
Obkreslil som si plánik
z knihy plnej lásky, sexu, krvi
a kombinácií týchto skutočností.
Ešte pár dní
a budem odpočívať
spolu s týmto zázrakom.
Možno sa naň budem vyhovárať.
Ležanie na chrbte je výhodnejšie.
Vidím stenu
a vôbec mi nevadí, že som sa najedol.
Asi som sa stratil v mravenisku.
Po stene behajú mravce.
Už viem prečo chudnem.
Niečo na ne vymyslím.
Otočil som sa na bok.
Postel sa mi trasie
v rytme densfloračných pokusov.
Aspoň viem, že tu ešte niekto býva.
Bum-bum.
Bum-bum.
Krúpy majú lepší rytmus,
aj hrach, keď ho šikovne hodíš,
aj ja, keď mi do toho nekecaš.
Nehovorte za jazdy s vodičom !
Poetický sex je skoro romantika.
A čo tí, ktorých sa to týka ?
Neodhadzujte pohľady pod sedadlá.
Pod sedadlami sa plazil
chorý filozof.
Pobozkal dlážku,
stoličku,
sklo
i svoje ponožky.
Potom musel priznať,
že by to chcelo ženu.
Keď ženu, tak Evu,
alebo aspoň Janu z Arku.
V snahe pochopiť Sokrata dal prednosť Xantipe.
To už hej !
Blažení tí, čo sa ubránia kráse.
Šťastní tí, čo sa pochopia.
Som Kainovým obhajcom
a žalobcom Boha.
Prečo vo svojej vševidiacej slepote podporoval hriech ?
Pre odpustky ?

Fatamorgána je druhotná pravda.
Peľové zrnko recyklovanej túžby stratilo chuť množiť sa.
S vidlami do knižnice.
S vatou do uší.
S úsmevom do posledného boja.
Qujiotovi ukradli koňa,
vysadol na Panza
a ďalej bojoval za spravodlivosť.
Prišiel za mnou pán zo "svätej" inkvizície.
Kufrík plný viery a mučidiel.
Chcel sa som mnou len tak pobaviť.
Bol šikovný.
Za päť minút poskladal škripec
a už som škripotal zubami.
Chcel vedieť,
či obcujem s Diablom.
Dôkladne si prezrel môj panenský zadok
a začal mi robiť nemravné návrhy.
Mám silnú vôľu.
Škripec mi nechal na pamiatku.
Nech už niekto príde
a trochu ma povolí.

MIESTOPIS

(s prstom po hlave)

Vo vani

Už dlhšiu,
nepresne určenú chvíľu
mi ružovonosý amorkovia
hrajú opilecké pesničky.
Hrajú a spievajú.
Vliezol som si do vane
za účelom
užiť si more.
Chýbalo zore,
ktoré
by tam nemalo chýbať.
A keď ma už nič nenapadlo,
umyl som sa.
Neborák,
froté uterák.
Voda je fajn.
Prečo je pod každým morom zem
a nad zemou len more vzduchu ?
Ako som si tak plával
po tých moriach,
dostal som sa na sever.
Pripustil som studenú.
Nadýchnutie
na kýchnutie.
Už sme doplávali,
lod' sa potápa.
Noe sa mi smeje,
zostala len jeho rodina.
Ešte nevie, že jeho lod'
je kefa na nohy.
Bozkávajúc ohryzené pero
som sa stal jediným...
Zasa telefón...
Noe sa musel zachrániť
a teraz sa mi bude každý večer
po telefóne vyhrážať.
Natiehnutím ruky som vysušil more
a mokrou nohou
som utiekol samote.
Za chvíľu za tebou prídem
a budem sa ťa snažiť presvedčiť,
že potrebujeme väčšiu vaňu.

Sahara

Žijem podľa presýpacích hodín.
Pohladením
si im odrozbila dno.
Odvtedy je neskoro.
Ležím na kôpke piesku
a už po hodine viem,
že som na Sahare.
Plazím sa minimálnou rýchlosťou
(na mieste).
Slnku sa vypálila žiarovka,
tak skúšam spať.
Vyšiel baterkový mesiac.
Tak ďalej !
Možno dopredu !
Plazím sa za teplom.
Rozbil som si
mesačné okuliare
o radiátor.
Snáď na druhú stranu ?
Skúšam sa plaziť
po chrbte.
Sahara nie až taká veľká.
Už som narazil o všetky steny.
Mám plán.
Vylezám na stôl.
Poriadne sa rozhliadam.
A všetko je mi jasné.

IV.

Skoro žena
a skoro moja.
Netvrším,
že kôpka hnoja,
ešte teplého
zahojí rany.
Ak sa k nej pritúliš.
Podľa všetkého
je to o niečom inom,
než som si doposiaľ prečítal.
Nie je zbabelé prehrať
a ani plakať.
Nie je súdené.
V maskáčoch a s batohom kalerábu.
Sme spolok samovrahov,
ktorí prežili,
aby inšpirovali
mladších,
smutnejších
a beznádejnejších.
Čo ti poviem zajtra,
keď už dnes som prekliat svoj hlas ?
V poslednom dejstve
bude chodiť šedivý starec
od kôpky jablák
ku kôpke hrušiek
a zomrie
od hladu
uprostred,
nevediac,
kde je viac vitamínov.
Jeden za všetkých
a všetci na jedného.
Chorý filozof
si odhryzol z jablka
(z hrušiek máva hnačku)
a spokojne zívajúc
zaspával s vedomím,
že to je úplne o niekom inom.
Život je krásny,
keď o ňom hovoríme.
Alebo mlčíme
pod studenou perinou.
Som filozof,
tak ako romantik je chlap,
ktorému sa už nepostaví.
S problémami sa bránim
každej myšlienke,

čo sa začína na ...
Milovať sa, keď sneží
nie je správne.
Milovať sa, keď nesneží
nie je romantické.
Milovať sa nahlas
sa nehodí.
Milovať sa potichu, keď už prší.
Ten anjel bol nešťastný.
A tak,
a tak,
a tak.
Chorý budík
nie je dôsledkom,
tak ako ty si príčina.
Rozsudok nadobudol platnosť
na začiatku procesu.
Vraj trápim papier.

v.

Prirodzený stav.
S pudmi a s neistotou.
Bez štátu a iných.
Regulovaná džungľa.
Leviathan ! Leviathan !
Aj on chce prežiť.
Najvyššia priorita.
Najprirodzenejší zákon.
Keď zoťali kráľa,
kráľovstvo už nikdy nebolo,
čo predtým.
Napichli hlavu na kopiju
a kráľ slúžil na reprezentačné účely.
Máme rok tolerancie.
Poslednospolná spoločnosť.
Najvyššie štádium.
Nenávidím lásku.
Som slabší.
Pri okne čaká tieň.
Som slabší.
Nechať si závidieť.
Vidieť si do hlavy.
Po hlave z mosta.
A čo robíš ty ?
Už je dotúlené,
perina je v perináci.
Najvyššia forma.
Leviathan ! Leviathan !
Akú životnosť mávajú bohovia ?
Posledný zo spravodlivých.
Leviathan !
Váš
môj život.
Moja
vaša starosť.
Neobmedzená radosť
naráža na šesť stien.
Snažíš sa mi niečo zakázať.
Žeby som fakt niečo chcel ?
Z tohto pohľadu
som sa tuším ešte nedivil.
Tak mi daj slovo,
tak bezcenné,
že mi s ním všetko povieš.
Všetky nenapísané knihy
budem posypávať prachom.
Aj sny.
Dobre viem,

že sme to tak nemysleli.
Aj ja.
Hľadanie ukončím
nepravidelnými vetami
o užitočnosti dospelosti
k názoru
sa pripája
podpis a ďakujem.
Nestrávený čas
sa prevaľuje v žalúdku
z jedného boku.
Strávený čas
pomaly vypadáva.
Hlas hlása lásku.
Ale čo nahlásiť ?
Už viete, čo sa prihodilo ?
Ako sa bude volať nový Spasiteľ ?
Leviathan !
Bude mi synom.
Budem naň hrdý,
keď začne plakať až po tridsiatke.
Každú jeho slzu
pozbierajú jeho verné milenky
a v chráme monogamie
z nich pomaly bude
vytekať život.
Ešte som ti nepovedal, však ?
To lízatko som si vrazil do ucha
a potom ďalej, ďalej do mozgu.
Nie som pokojnejší
a neskúšam si ani lízať rany.
Už len čakám.
Leviathan ! Leviathan !
Bude so mnou sláviť meniny,
aby vedel,
že môže
aj keď nie je v kalendári.
Niekedy mu poviem
o tej slze.
Ale nikdy pravdu,
lebo matka je neistá.
Neberiem telefóny,
neotváram dvere
ani oči.
Len ležím a cítim ho vo mne.
Leviathan.
Keď skončím s cítením,
nájdem mu dobrú matku.

VI.

Nedotýkajte sa na zem spadnutých anjelov !!!

jeden
z tých
dní
jeden
jediný
predzrkadlovanie
hladiny
zostaneme
bez viny
to nie je
srdce
pečeň
ani
žalúdok
to si ty
čo ma bolíš
to som ja
keď sa holím
skalpelom
a neviem sa
rozhodnúť
či to
prežijem
zostal
som
na seba
sám
a dosť
ma mrzí
že si mala
inú pravdu

VII.

Som natoľko tolerantný,
že by som na seba pustil lekára.
Možno to bude závišťou.
Spoteným pohľadom
blúdím po neznámom obraze
ešte neznámejšieho
maliara bytov.
Sedíš tam ty
po kúpeli.
Prsia natreté drahým krémom,
ktorý ešte stále cítim
z mojich rúk.
Ináč nič.
Druhé obrazy si už nepamätám,
lebo bola tma.
Tma je zločin
proti tvojej kráse.
Dojedol som poslednú dávku
sklamania.
Zobudený kvikotom prasiatok
v uniformách, voziacich sa
vo dvojici na bicykloch,
zaspávam s túžbou
po krajších snoch.
Aspoň dvoch.
A nemuseli by byť ani celkom moje.
Nepočuteľný. Nepožuteľný.
Nepoužiteľný. Nepoučiteľný.
Viac neviem. Mlčíš.
S pochybným nádychom
a ešte pochybnejším
výdychom
prišiel na váš svet
neznámy hrdina.
Boh-otrok.
Môj. Váš nie. Vášne.
Teba to nemusí trápiť.
Poznáš moje meno,
a tak si pánom situácie.
Vieš ho dokonca viac krát.
Divoko som sa divil
a nešímal si divné veci.
Na starých miestach.
Odhlasovali moju zbytočnosť.
Absolútnu.
Čítajúc, diviac sa, mysliac si.
Zasa začínam odchádzať.
Viac neviem, mlčím.

ČASOPIS

(s prstom po budíku)

Včera

budem ti vravieť
tebe
čo nepočuješ
budem ti vravieť
keď tu nie si
možno láska
a možno hlad
zamyslieť sa
to áno
aj by som možno
a ty vieš čo
rozkradneme sny
svojich najbližších
a iných
prenajatá spokojnosť
pravdepodobné nič
bože
veď ja skúšam hovoriť
prečo ?
a peniaze ?
milovať ?
a prečo ?
prečo mi vravíš ?
prečo spraviť ?
ľudí ?
realita je fajn
keď neplače
dnes
na plagáte
na stene
asi
klamstvo
milujem sa viac než ty
čo chceš dobehnúť ?
potrebujem tvoj smútok
tvoju lásku
tvoju nenávisť
a orgazmus za zavretými dverami
tak prečo ?
ticho je fajn
ale som

Dnes

Dnes sa vzdám.
Tak sa mi zdá,
že to je plán.
Dnes ma vzdáš.
Obetavý baránok
nevyzerá lákavo
ani keď sa tvári,
že nevie.
Láskavá tvár mračien
nám napršala
po čom sme túžili.
Akú taktiku
vymyslieť
na diaľkový pochod.
Zahrajeme si hit
na tamtom umieráčku.
Dnes sa vzdám.
Tak čo mám urobiť,
aby si sa naplnila
spokojným ja.
Jamu sme vykopali ešte
včera.
A dnes
by ste ju chceli...
Pre mňa,
za mňa.
Predomňa nie !
Sínusoida
je vlastne kruh,
a snád' preto súvisí
so životom.
Bodka je veľmi malý,
nepodarený kruh,
ktorému nevadí
ani veľkosť,
ani miesto,
kde ho váľajú.
Zázračné uzdravenie
chorého filozofa ?

SPOMIENKY

(s prstom v hlave)

A nestráť sa mi...

Nestráť sa mi.
Snáď slová mamy
dávno zabudnuté.
Nestráť sa mi.
(...)

NEŠŤASTNÝ DEŇ

Chorý filozof a vlak

Na ceste z domu
do iného domu,
ktorý mi tiež nepatrí.
Po jednej priamke
hore-dole.

A nikto nevie presne kam.

Ani škaredá kričiaca teta.

Ani prekvapený smutný ujo.

(Posledný koniec bol taký krátky,
že sa zaň nedalo ani ťahať.)

Chromý páv a sklerotický milovník
besedujú o krádeži storočia

a z času na čas nechajú pohľad

na pekne zakončených nohách

spolucestujúcej študentky

debatujúcej o náboženstve

s neznámym vojakom.

Americká gestikulácia,

niečo medzi Dallasom a Sochou slobody,

a mieša so slovenskými výparmi

a úplne inou rečou.

(Momentálne stojíme v divnej stanici

a potom sa zasa začneme vzdáľovať.)

Básne písané pred cestou výt'ahom zo 6.poschodia

Závidím všetkým, ktorí nečakajú pri výt'ahu,
a skáču z okna.

Závidím všetkým, ktorí do telefónu hovoria svoje meno.

Závidím všetkým, ktorí na nič a na nikoho nečakajú.

Závidím všetkým ako najviac viem.

Nenávidím všetkých, ktorí ma chcú zmeniť.

Nenávidím všetkých, ktorým sa to darí.

Nenávidím všetkých ako najviac viem.

XXX

Len tak si ísť
a mať sa aspoň trochu rád.
Z úlomkov noci
postaviť mesačný hrad.
Priviesť ťa doň
a počúvať ticho.
Oživiť mýty,
nechať zomrieť bohov.
Nájsť priateľa, brata.
Tešiť sa s nimi.
Pocítiť nepriateľov.
Plakať za nich.
Zajtrajšok je môj
a len JA viem prečo.

XXX

Bratia z vymizovaných miest.
Bez adresy, bez lístku.
Chceli trochu tepla.
Nespi v spálenom, meste.
Prejdi mojou mysl'ou.
Bez zastávky.
Bez cieľa.
Všetci už odišli, len ty sedíš
v troskách dnešného rána.
Pri ceste za nocou stretneš prvých hladných.
So zmenenou osobnosťou
a inak žiadna zmena.

XXX

Dotýkam sa mojej viny jemnejšie,
ako sa ma ona kedykoľvek dotkla.
Každé porovnanie zlyháva,
a tak už nič nie je rovné.
Napadol sneh.
Mňa napadlo úplne niečo iné.

XXX

A CHF povedal:

„Vstaň, ty, čo ležíš a klakni si, ty, čo si neplakal !“

A svet by sa pohol.

(Zatiaľ sa diví)

A CHF povedal:

„Osláv ten deň, v ktorý si neublížil !“

A ty sa určite ožerieš.

Potom sa CHF rozplakal a plakal ďalších šesť dní.

XXX

A keď sa mýlim,
tak ma poprav.
Som len človek,
tak závidím, smrdím a plačem.
Som len človek,
tak sa divím verím a klamem.
A teraz povedz niečo ty !

XXX

Rodiny anjelov
dýchali na zimné sklá.
Písali ne ne odkazy.
Chvíľu sa mi zdalo,
že už počujem tvoj dych.
Tak si pohni !
Už toho mám dost' !
Niekedy to skúsim,
narodiť sa mladý.

XXX

Položíš prosbu na kolená,
odpoviem ti klamstvo,
S vierou pritakáš,
vzdáš sa a zvíťazíš.
V rovnakom čase na rovnakých miestach
sme sa stretli
a bolo nám jasné,
že z nás nič nebude.
Nazvi slovo pravým menom
a skutočne sa nám vyjasní.

XXX

Starší o pár hlúpostí
stojím v rade na čakanie.
Múdrejší o x mesiacov.
A opäť klamem.
Neodvratiteľnosť začiatkoncov.
Vládca strach
a jeden malý egoistický boh
robili ďalší nábor
Šťastných.
Nemal som čo,
tak som sa skúšal zaradiť.
V tom rade na čakanie
nie je nikto sám
Sebou.
Som chorý a necítim sa dobre.
Tak mi prepáč,
že sa ospravedlňujem.
Sadám si k stolu
v zívajúcej izbe.
V rukách pozvánka do Camosy.
Odsadám si od stola
a cez okná
cítim
svet.
Niekto tam bude.
Taký je život
a ja nie som lepší.
Chcel som sa modliť
za samozrejmosť mojej slobody.
Nakoľko nepoznám žiadneho boha
príliš dôverne, len som tak
čumel z okna.
Nachvíľku som si klákol,
len tak,
v podkolenkách.
A čakal som, že sa vyspovedám.
Tú chvíľu, čo som kláčal
v tých podkolenkách,
nikto neprišiel.

Lúka bez kvetov

Si II

Pôvodne som chcel v časom
I priestorom obmedzených podmienkach
Zvládnuť napísať, čo pre mňa vlastne
Znamenáš
Čas ma už netrápi
A priestoru je viac než zvládnem
Tak sa nediv, že než sa dostanem
K jadru
K podstate
K Tebe
Tak musíš prečítať toto všetko.
Vieš,
Si zhmotnený sen.
Si vietor, čo prečistí vzduch
v zatuchnutej miestnosti.
Si rovnica o sto neznámych.
Si presne taká ako
Musíš byť
A aby som nezabudol.
Skutočne neviem ako sa volá
Taký krásny a voňavý kvet.

XXX-XXX-X-XXX

S razanciou úlohy, ktorá my bola určená
Si sadám na trón
Oblečený za šaša
Pan kráľ sedí na záchode
a ja tu hlučne vládnem

XXX

Dávaš mi
Hádanky
A ja neuhádnem,
lebo si to tak chcela.
Dávaš mi
všetko, čo vládzeš
Ale ja aj tak neuhádnem,
prečo plačiem sám.

XXX

keď príde čašník
s účtom za chyby
tak už tu nebudem
a vysmejem sa vám
čašníci na diaľku
z môjho útulného vyhanstva
zahasím oheň a v tej zimnej
noci nebudem v púšti sám
s piesňou plnej vulgarizmov
a s perami na flaške
strávim najkrajšie svitanie

XXX

píšem ti báseň
už ani neviem ako dlho
píšem ti báseň
a stále mám len jedno slovo
píšem ti
„Láska“

XXXX

prišla za mnou pani múza
a spolu sme pošpinili chodník
milujem nedelné rána
pre ich úprimnosť a zvony zmúdrenia
obloha je taká modrá
že si človek nevšimne ani
malého krásneho vtáčika ktorý
ho zvýšky oserie
prišla za mnou pani múza
a hrali sme sa na maňušky
neťahaj toľko neťahaj
prišla za mnou pani múza
a ponúkla mi staré pravdy
po ceste z lúky
ktorá bola bohaspusto vyplienená
až na jeden kvet
sme začali hrať hru na väčšie klamstvá
po ceste z lúky
ktorá bola na prasknutie plná odpadkov
odišla múza

Si I

Si kvet dobra

Si šťastie za výkladom (z hrubého skla)

Si múzou,

si raňajkami i večerou

Si rozsnívaný sen

Preklínam budík reality

XXXX-<>-XXXX

smrdí to tu po pravde
dievčatko
otvor mi oči
zaslepené
otvor mi dvere
nech môžem odísť
nevrátim sa k hnoju pravdy
nevrátim sa viac než dva krát
nenávratné návraty
ved' vieš
smrdí to tu po pravde
a po otázkach
ktoré už poznáš
otvor mi dvere
a čakaj ako sa zachovám
otvor ma
dievčatko
a skús nájsť to miesto
ktoré ešte nebolí
slzy sú soľou
nenávisť vykúpením
smrdí to tu po pravde
ktorú nevyvetráš
a vraj vieš čo chcem

Som

som divotvorný hrnček
dáš do mňa sračku
a ja ti z nej spravím poklad
som studnička v lese
pookraj plná pochopenia
som malý chrobáček
čo si val'ká svoj život
pred sebou dozadu
som záhradník
čo sa kamaráti s krtkom
som pracovitá včelička
čo raz pichne a zomrie
som vianočný stromček
poliaty benzínom
každá žena, každý muž ...
som divotvorný hrnček
čo sa pokazil
som vyschnutá studnička
som chrobák
vo vlastnej hlave
som záhradník
s kombajnom
som nesmrteľný
tak ako moja hlúposť
(vlastne ľútosť)
som to čo ti chýba
raz za život
som úplne obyčajný
a som svoj

XXX

popretáčala si list
tak obratne až som z knižky vypadol
príbeh nestál za nič
ale postavy mi boli blízke
komédia o dvoch dejstvách
po piatich minútach
skôr než sa začítaš
si na konci
a potom len 250 strán
o autorovi a jeho bolesti

XXX

deň ako každý iný
keď padajú lietadlá
pre srdcovú poruchu
automatického pilota
deň ako každý iný
keď preskakuješ mláky
ó sú plné poézie tie obyčajné dni
obyčajných zomierajúcich ľudí

XXX

svitanie sa oneskorilo
a tak sa potácam nocou
tak sám
s hlavou plnou tvojho smiechu
mladý pán čo vám dám
sny sú tie tam
a dharmo ich naháňam
jeden z bohov je ten môj
svitanie moci
bezmocnosť chorôb
polievková lyžica
o ktorú sa delíme
odpovede bez otázok
je čas pre dvoch
svitanie sa nenesie
a za chrbtom mi sypíš
a dharmo vravíš
však si píš

XXX

Som vietor
čo stromom češe vlasy
Som Slnko
čo mlákam utrie slzy
Tak mi prosím nevrav
že som primitívny špinavec

XXX

Strácam život medzi prstami
Piesok by sa divil
Pretrhané hrádze
nikdy vode nemávajú na rozlúčku
Ešte päť minút a je zajtra
Počkám si
Chcem si dopriať Tvoju pravdu
Aj keď sa mi príliš nezdá
že práve od zajtra bude lepšie

XXX

vravíš
prečo sa lutuješ ?
vravíš
pozri sa koľko mám ja neriešiteľných problémov

.....

vravím
cez prievanom zabuchnuté dvere
kričím
za tvojou vôňou

.....

čakáš
že sa niekto zmení
čakáš
že sa veci menia k lepšiemu

.....

čakám
na zastávke a bolí ma brucho zo včerajšej večere

Veselé pravdy o smutných dňoch

11.08.02 už zasa skúšam písať

tak zasa pekne prazdno.
ruky plne vlastnych snov.
rozpravkova knizka sklzla na dno.
hlava plna dobrych rad.
smutok ako image?
nestiham ani podakovat.
a k tomu vsetkemu sa mi roztrhala topanka.
len neviem ako s tym suvisi.
tak startujem dazdnik a idem za slnkom.

5.10.02 X X X

Toľko vecí nám už nepovieš.
Toľko som Ti toho
nestihol povedať.
Tak asi ani nevieš ako mi chýbaš!

30.6.03 C.R.U.M.B.

z tyxto pismen nic nebude
myslim si ked udieram do stroja
a myslim na teba a usmievam sa
popod xlpou nad perou
z tyxto pismen by nieco mohlo byt
keby si tolko nexela basen
v ktorej bude wsetko tak ako ma byt
z tyxto pismen mi treba pit
a skusam neznamy druh whisky
z tyxto slow wela nebudes mat
lebo to najdolezitejsie ti pisem
w obdnowych listoch na rozlucku a zmierenie
toto su len take pismenka
co sa nezmestia do SMSky
a tak zostawaju wo mne
troxu stare na rozprawky
a predsa plne nadeje ze toto
uz kurwa musi dobre dopadnut
a nejako sa z nich stane hlboka
myslenika ktoru ty skusas hladat
w mojich opileckych rymowackach
a nerymowackach
ak mi aj teraz powies ze je to scele
tak ti buem musiet uwerit
ze si zamilowana
a najmä že je jedno čo napíšem
lebo ja som proste taký
som sqelý

1.7.03 ---

privyknuti zit so Samotou
sme ta stretli
Samota a ja
ty si ju zmiatla tak
ze uz nechcela byt
sama sebou
Je mi luto Samoty
tak ako mnozstva inych veci
na ktore mam navyk

2.7.03 ---

nemozem citovat sam seba
lebo neviem co znamenaju
vetky tie slova
co som stihol povedat
alebo napisat
nemozem citovat teba
koli licenci
ale citit uz zasa mozem
a to je pre mna
jedina dobra sprava
co ma zaujala

2.7.03 ---

čakam kým sa zobudis
aby si ma mohla informovat
o tom ako to je
preco
odkial a
kam svieti slnko
čakam a napato pocuvam
ci predsa nahadou
nezacnes rozpravat
skor nez sa zobudime

2.7.03 ---

vsetky moje
pripostrane trenky
ma utvrduju v tom aky
ste ludia zbabeli
vsetky tie skvrny
na pizame
ma presviedcaju
o tom ze neviete
co je romantika
vsetky tie zlataniny
co si citate
hovoria o tom
ze pornopriemysel
to snad jediny prezije

17.7.03 ---

Uz prve slovo
co ma napadlo
bolo divne
Niekto mi tusim
pred 10timi rokmi
tvrdil na stretnuti
~basnikov~
Ze slova Ta nenapadnu
ale mali by Ti napadnut
Urcite to v jeho
pripade tak bolo
ale aj on je uz mrtvy
ako som sa dozvedel
z televizora
a tak ma slova
napádaju.

14.9.03 ---

Informatívny výkrik do tmy
Keď sa s dymom vietor
pohráva
Prehráva každý deviaty
aby desiaty mohol vyhrať
Na prstoch ľavej nohy
rátam
ktorý som ja
a neviem sa dorátať
Nadšení zúfalci
vysedávajú nad
prehnutými obetnými stolmi
a čakajú na obed
Všetky zmeny sa už museli udiat'
a mne to nestihli povedať
Tak stále čakám
že sa niečo zmení
Do mesta prišiel
žltobiely cirkus
a zorganizoval super show
Principála vozili
v autičku so zmrzlinou
aby každý uveril
že verí

21.9.03 ---

už nebudem rozprávať
s tvojim odkazovačom.
verím že nie.
už nebudem rozprávať.
už nebudem hľadať
to čo v tebe nikdy nebolo.
bude ako nebolelo.
už nie.
bolesť bez rán
bez síz
bez seba.
zaspím a zobudím sa.
nič viac
a nič najmenej.
pobalil som čo
sa dalo
a aj to čo zostalo
je preč.
na nesprávnom
mieste v správnu
dobu.
vodu na mlieko
nepremením ani ja
a ani žiaden pokrivený
poloboh či jeho
nohsledi.
kam asi zmizli všetky
lásky ?
kam sa strácajú
ľudia
čo ťa ešte včera
privádzali
k zúrivosti.
nestúpiš 2krát
do toho istého hovna
aj keď ho nepozametajú.
jedine ak si veľmi
veľmi neopozorný.
odpovede už sú
ešte k nim dostať
otázky.
alebo slovník
cudzích omylov
aby to bolo bezpečnejšie
aj s rukavicami.
nedá sa nezabudnúť

keď to ešte svrbí
a vrby povytínal
kominár s ešte jedným.
pod perinou býva tma
pod lampou spálené mušky
pod človekom iný človek.
kde som ja
a kde budeš ty
za 20 sekúnd ?
nakreslil som kruh
povedal som.
to je kruh.
a mal som
zasa raz pravdu.
skutočne to bol.

21.9.03 ---

Rukami ukazuješ kde si ty
a kde som ja
Nohami ukazuješ
kde je moje miesto
Odsúdený na život
Každý deň niečo zjem
a potom zo seba vypustím
Každý deň stratiť človeka
Každý deň
akoby to tak malo byť
Stále
Presvedčený o svojich
klamstvách
Presvedčivo a spoľahlivo
Ale ty ma poznáš
aj keď sa tvárim že nie

28.9.03 Pozriem a vidím

V meste, kde som nechal
toľko smútku a radosti.
Až do kostí sa zahrýzol
pocit ktorý ma dôverne pozná.
Poznáme sa po mene.
Pozriem a vidím
ako sa svet mení.
Pozriem a vidím,
že s ním aj ja.
Pozriem a vyjdem
na chvíľku
do snov a zobúdzaní.
Prenesiem noc cez prah.
Rozbijem šálku s kávou
nax je čo zametať.
Zatancujem si balet
pod studenou sprchou.
A než toto všetko stihnem,
tak ty už určite budeš
so mnou.A...

30.9.03 Pozriem a vidím II.

Pozriem a všade ťa vidím.
Nechápam presne
významu všetkých
anglických revolúcií
v 17. storočí.
A preto sa prosím
nediv, že nechápem
moju malú
nerevolučnú
zmenu v zmýšľaní.
Optimizmu ma nikto
nevie naučiť
ale vďaka,
že to ako dobrá učiteľka
skúšaš.
Pár dní počkám,
nech ťa niekto rozosmeje
a ja budem len počúvať
a pozerat' sa
a nebrániť sa ešte
viac ako som sa kedy
nebránil
uveriť.

14.10.03 presne tu je miesto na tvoje city

....

14.10.03 ***

Kam sa podela ta
samozrejmost tvojho hlasu?
Kde su tie rana a noci?
Komu teraz klames ?
Mne alebo sebe ?
Kolko sa toho do mna zmesti ?
Kedy sa to vlasten vsetko stalo?
Velky nocny beh za zajacom
Vecere uz nie su stedre
Crepiny prinasaju bolest
Pravdy su tri
Niekto bol samodruhi
Ja zostavam samojediny
Tak uz len vyvracat a spat

15.10.03 ***

Pred použitím so mnou zatras
Po použití odhod'
Poďakujem na diaľku
Odpoveď príde v utorok
Viac než dôvod
Menej ako príčina
Niečo ako znudenie
Bez spoznania
Besy spoznávania
Zbraň ako každá iná
Tvoje telo
City ležia pod postelou
ktorá nie je ani poriadnou postelou
Medzi chlpmi, lupinami a soplami
si lebedia moje city
Takto sme to pekne uhrali
skoro až do víťazného konca
Prečo keď niekto vyhrá
tak niekto iný prehráva
Zákon akcie a erekcie

15.10.03 ***

včerašok skončil skôr ako dnešok
a pozajtra sa určite začne niekde na konci
a končiť budem zasa ako začiatocník
v kazdom pripade sa snažím nevyzerat' zmätene
keď mi vravíš čo sa končí a čo začína

16.10.03 Absolútna sloboda

Absolútna sloboda
Len alkohol a ja
Pomaly pomalicky
Sa vypijem
Až budem cítiť
Slová nie sú len slová
Život je taký
A ani ty nie si iná

21.10.03 ***

Posledná stránka
z denníka samovraha
sa po jeho smrti stratila.
Posledné slovo
prehltol tak nešikovne,
že sa ním zadusil.
Roztancované prsty
na jeho tele.
Roztancované vnútornosti.
Spravodlivý začiatok.
Ospravedlniť konce.
Koniec to sám nevydrží
tak ich je vždy viac.
Bezodná studňa ľudskej hlúposti.
Všetci priatelia mu
visia za nohy keď sa húpe na oprátke
z vlastných snov.

25.10.03 ***

Vraj nie je zábavné
občas jest'
a dlhodobo sa opíjať.
Vraj už viete,
čo ku mne cítite.
Ty aj ty aj Ty a ešte ona.
Asi áno
keď to hovoríte.
Čo mám na to povedať ja ?
Smiech sa ťažko píše.
Tak len bla-bla
a že dák
ale ja sa nebavím
pri tanci.

25.10.03 ***

Občas xem niekam
a niekomu patriť.
mať aký taký domov.
kde aj niekto žije.
Občas preto niečo spravím.
A vždy to tak dopadne,
že majú pocit,
že xem niekam
a niekomu patriť
a že xem mať domov s nimi.
A to je buď dobre
alebo zle

14.11.03 ***

Do poslednej kvapky
cerveneho vina
mas pravdu
Potom ju mas
este vacsiu
Nie som dobry
posluchac
Ked placem
pri veselych pribehoch
a smutnych predstavch
Zima sa zahryzla
do prstov
a tak sa chudatka
trasu nedockavostou
Zo sucitu
a s presne mierenej
tuzby po obdive
Si mi ponukla
moznost nasolit
si staronove rany
Pribeh sa blizi
k stastnemu koncu
nikomu sa nic nestalo
a tym co ano
o tom nesmu rozpravat

14.11.03 ****

Len sen
nic viac
Tak mi to hovoris
A sny byvaju egoisticke
obzvlast tie moje
tak im to odpust
A za vsetok ten smutok
co na mne visi
si nezasluzim nic
lebo so smutkom
sa neobchoduje
Viem ze si mala pravdu
Mas a budes mat
Len v jednom sa mylis.
Ale nie je o to o patreni.
Ludia si nemozu patrit
A ja nexem patrit
a ani vlastnit.
aj ked je to asi zmena
ale nie je

14.11.03 *****

kazdy den spravit
aspon dve tie iste
chyby
kazdy den zabudnut
a znovu skusat
nestastie
tak uz ma niekto
polutuje ?!?!?
dufal a veril
som ze sucit
nechcem
ale poznám sa
coraz menej
tak kricim haloooo
do tmy z balkona
a objimam
odpadovy kos
ktory som si kupil
tak nema pravo nikam utiect

14.11.03 *****

epos o ľudskej
hluposti
poznaceny
nesledovanim telenoviel
strateny v zaplave
pocitov
sa nezacal dobre
a dobre neskonci
hlavni hrdinovia
su unaveni
tak to nevyzera
na epos ale na obycajny
podpriemerny
mokry sen

14.11.03 *****

len plody
a vyplody
choreho mozgu
len slova
a hra s nimi
len jest
a pit
a potom
sediet na zachode
len lezat
a nespät
a fukat si rany
co som si sposobil
a hladat vinnikov
pri vine
uz to vyzeralo
ze ho mam
a drzal som ho
pod krkom
potom si prisla ty
rozsvietila
a povedala
ze co si to
s nim robim

17.11.03 xXx

vsetky rozlucky
su prilis podobne
aby mi uz nahanali strach
stal sa zo mna vycviceny
profesionalny lucitel
trenoval som aj na sebe
a pred spankom som sa lucil
sam so sebou
lucil som sa s laskami
s priatelmi
s nepriatelmi
aj s rodinou
uz nie je asi nikto
s kym som sa aspon raz nelucil
kazda rozlucka
bolela
az kym som nepriseil na to
ze je to len a len rozlucka

17.11.03 xXX

slubil som matke
ze napisem kopec
veselych veci
a par krat som
sa pristihol
pri tom ze ich
skusam pisat
boli spontanne
ako ja ked
tancujem triezvy
tak som ich nikdy nedokoncil
a radsej zmazal
az na jednu co mi zostala
takze mami
moja radostna basen:
~mam zdravu stolicu~

MEDZI NAMI

02.07.04

najkrajsiu
basen napisem
na teba perami.
a ked sa nam podari.
pridam
kazdy den dalsiu.

11.7.04

každé slovo
je už zbytočné
každé slovo
je dnes navyše
si tu
a to mi stačí

11.07.04

každým pórom tvojho tela
cítim moju prítomnosť
život sa mi zjednodušil
keď vnímam len tvoje
slová a dotyky
každý deň nájsť
v sebe človeka
ktorý môže
niekomu veriť

23.08.04

nájsť svoje miesto
a teba v ňom.
nájsť tvoje miesto
kde ma cítiš
najviac.
ako lekná
v pisoári
sú moje slová
a keď mi zas
pošle ernesto
mail či nekúpim
viagru v akcii
cez Internet
tak mu 20ty krát napíšem
že "dík ernesto, ale načo?"

25.08.04

keď tu nie si
tak si asi inde
keď tu som
tak ťa ešte cítim
z postelného prádla

26.08.04

všetko je také
jednoduché
len ja som
dvojduchý
a preto
tolko vecí
nechápem.
z giest sa dá zisitiť
veľa keď rozhovor
viazne.
gestikulujeme
do telefónu
a SMSiek.
tak sa stále
viac ponárame
do svojich
plytčín.

TEBE

vieš kde ma hľadať
vieš kde ma hladieť
aby si ma uspala
vieš ako na
aj zo mňa.
vieš toho priveľa
nato že
niektoré veci
o mne ešte neviem
ani ja

MNE

dýcham

jem

pijem

chodím na záchod

a do roboty.

v tom sme si podobný.

a je to podobnosť

čisto náhodná

27.08.04

niekto mi musel
vybrať
keď som spal
kus žalúdka
alebo niečo
iné.
keď cítim
toto
prázdno.

27.8.04

všetko to kvílenie
nie je volaním
o pomoc
je to len
škrípanie
zubov
v ozubenej
tlame
súkolia.
všetko to kvílenie
nie je varovaním
pred bolesťou
chrbta.
nie je to nič.
len kvílenie.
ako vietor keď
preletí komínom.
ako škrekot
tučniakov
pri párení.
ako čokolvek
čo musíš,
ale nepočuješ.

30.08.04

posledná správa
neskončila
vo flaši
a tak ani v mori,
kde by ju snád'
našiel niekto iný.
len u mňa v telefóne.
tak ju čítam
dokiaľ sa ju nenaučím
naspamäť, neuverím
a omylom ju nezmažem.

31.08.04

čo robiť ďalej ?
dnes a zajtra ?
tak rýchlo,
nádych a výdych,
pokiaľ si to pamätám.
nádych a výdych.
to nemôže byť ťažké.

31.8.04

až ti povie
cudzí ujo
prvý krát
dobrú noc
a prečíta
ti rozprávku
z ~našej~
rozprávkovej knihy
a ty mu povieš
prvý krát
tatino
tak už naozaj nebude čo stratiť

31.08.04 (x)

je čas
prerásť sám seba.
zmazať monotónne slová
o strachu, bolesti ,
strachu z bolesti
a bolesti zo strachu.

je čas
prerásť sám sebou.
a v záhybch tela
objaviť ukryté
city
alebo aspoň
pocity.

31.08.04 (xx)

merali sme si
nekonečná
a hádali sa
čie je väčšie
ved' to chlapi robia
rátali sme slová
ktoré nevieme
použiť
hľadeli sme pravde
do zavretých očí
a hľadali
v nich záblesk
radosti
že sa môže
odhaliť.
a ved' ani párky
nebývajú vždy v pároch!

02.09.04

zakial' to bolí
tak vnímam
že cítim.
ak sa mi zahoja
rany na rukách.
tak skúsim cítiť
inú bolesť.

2.9.04

ráno ma prekvapí
a ja prekvapím noc
samota
sa motá
po byte.
a neodmietne
žiadnu ponuku
poriadne mi
zmeniť krvný obraz.

04.09.04

tak ti tu sedím
bez práva
poslednej vety
čítam ako ti
je konečne dobre
a strácam vieru
aj vo svoju omylnosť.

10.09.04.

ako by sa po tebe
zem zlakla.
tak už viem
že múdrejší nevstúpi
a ani nehádže chlebom
keď je zasypaný kamením.

keď sa už do mňa viac nezmestí

plačem v daždi.
usmievam sa do tmy.
bolo na tebe vedieť,
čo cítim.
máš vlastné problémy
a vlastnú dimenziu sveta
a my ostatní
čakáme na šancu,
ktorá nie je

29.9.04

nariekame
nad riekou osudu
ktorá potrhala
všetky chabé hrádze
našich ilúzií.
hladkáme
si spoločné rany
každé ráno,
keď svitanie naráža
do špinavých okien.
ty & ja.
dva položivé
položivé
odpadky.
Hlodajú nám
v hlavách
pochybnosti,
kto nám ešte
uverí, že hľadáme.
počas modlitieb
k porcelánovému bohu,
ktorého objímaš
tak, že musí cítiť
tvoju lásku
sa zbavíš vnútorností
tak dôkladne,
že už máš aj oči prázdne.

29.09.04

v prázdnej schránke
nebola ani prázdna obálka
a v nej nebol ani kus prázdneho papiera.
sedím v prázdnej izbe
a pozerám z okna
na fláky na oblohe
z ktorých snád'
spadnú všetky odpovede
na nevypovedané otázky.
nemám rád prázdno,
tak som dolial pohár
a zistil, že aj ja už som plný.

01.10.04

nasládlá pachuť krvi.
úsmev nad prvým
klincom v dlani.
aspoň, že ma muchy
štekli, keď už
im tak chutím.
svedomité svedomie
dosvrbí.
zo skál bude piesok.
prestanem blúdiť
po byte.
malý krok pre mňa
a úplne zbytočný pre ľudstvo.

10.10.04

v slovníku
som našiel slovo,
ktorému nerozumiem.
a snád' ani vy.
tak ho rychlo použijem,
skôr ako ono použije mňa.
a len budem čakať,
ako ste empatický,
kto nájde inotaj
a bude indiferentný.

11.10.04

nič sa nedeje,
tak často,
až mám pocit,
že to nič je všetko,
čo mám spoznať.
nič hovorím,
tak často,
až to vyzerá,
že nemám vlastne
čo povedať.
niekedy niekto niečo.
ale úplne mimo mňa.
lobotómia ako terapia,
proti mojim myšlienkam.

16.10.04

je to len ďalší deň
po včerajšku
aj keď som ho chcel
pomenovať:
dnes.
keď prasaťu prestnú
chutiť perly,
čo do neho tlačíš.
keď sa do teba nedá
pristáť kôli hmle.
keď začnem končiť.
to sú tie dni,
ktoré sú len jeden
deň po včerajšku.

20.10.04

predzvest' náreku
pochabá túžba
jednotiché slová
dvojhlasné piesne
pre trojuholník
kde je jasné
že jeden uhol je tupý
pravda ako z novín
ktoré nekupujem
opité slová
unavené slová
ubolené končatiny
z plazenia sa
bližšie k fatamorgáne
veselí ľudia
smutní ľudia
otázky
odpovede
bežný beh smrti

20.10.2004

zožltnutá stránka
v oslintanej knihe
môjho života
mi musela niekde
vypadnúť.
tak neviem
poopraviť obsah.

20.10.2004 x

nemám pred sebou sud
tak som teraz
bez predsudkov.
pred nami je súd.
ktorí posväti naše chyby.
cudzí sa ponudia
pri našej telenovele.
necudzí si vydýchnu.
a pôjdeme domov.

24.10.04

keď už ani boh
nevie odpúšťať,
tak sa mesiac rozplače
a naberá na vidličky sny
ľudí, čo zabudli
spať
a smiať sa.
ja sedím na záchode
a viem ako vás
predomnou uchránim.
a tvoje pery zostanú tvojimi.

24.10.2004

predbehol ma
môj tieň.
a ani sa nepozdravil,
keď a sa stratil
na rohu ulice.
mal som byť prorok,
ale všetko sa už stalo.
a to čo mi vysí na hlave
tu tiež už raz bolo.

25.10.04

povedz mi,
kde a kedy sa začal
tento kruh.
a kde je jeho koniec.
povedz mi,
ako sa dotknúť Slnka
na dobrú noc.

25.10.2004

niektoré
podstatné mená
sú nepodstatné.
niektoré
pocity pochopíš
až keď ich necítiš.
niekoľko
ľudí stratíš,
než začneš hľadať.

26.10.04

dnes večer
zostanem
triezvy.
aby som
sa pridal
k nespiacim.
a pozeral ako
mesiacu pribúdajú
vrásky.
potom spravím
pár rýchlych
krokov
z pomelého
rituálneho tanca.
vypnem budík,
bez toho aby som
ho hľadkal.
narýchlo sa oblečiem
a niekde sa skryjem.

27.10.04

najlepšie
proti návyku
je vypestovať
si rýchlo iný,
menej bolestivý
najlepšie
proti
návyku.
je strata pamäti.
najlepšie
proti návyku
sú obedy
a
večere
a
raňajky
s tebou
keď lačno
bozkávam tvoje pery.

27.10.2004

najlepšia obrana
je útek.
a hlavne
zvesela
zvesela
a dvíhať nohy
áno, tak
a neotáčať sa
len si bež
a predtým nezabudni
všetko čo tu bolo
rýchlo zapáliť
nech vidim ako bežím

27.10.04 x

v bolestiach
a predsa
s láskou
som bol narodený
v bolestiach
a predsa
s láskou
ako tak žijem
s bolesťou
v sebe
a predsa
otorený
ďalším
ranám.

27.10.2004 x

práve sa niečo
stalo
to som si istý
kde
komu
a čo
už po mne nechcete vedieť.
povedal prorok.
a naznak súhlasu
ovce začali spievať.
na rohu ulice
alebo v dákom byte
sedí
stojí
alebo leží
tvoja ďalšia
obet'.
nemotorne
a predsa so značnou
dávkou nevkusného zvyku
rozprávaš
slová
čo
chcú od teba počuť
prehltaš
deň za dňom
noc za nocou
a pri tom
trúbiš
keď ti niekto
skríži cestu
k rýchlemu koncu
vedľa mňa je miesto
posadím ťa
a budem polievať
či vyrastieš
alebo nie
je na tebe
kamkoľvek sa otočím
tak je tam
čosi
čo ma mätie
kamkoľvek
spadnem
tak tam zostanem
len chvíľku

28.10.04

prehovoril ku mne
anjel
keď sme sedeli
u holiča
a čakali na strihanie
krídiel
ja som mu odpovedal
a dlho
dlho
rozprával
o veciach, ktoré
by ho mali zaujímať
(podľa mňa)

28.10.2004

hrdo sa búcham
do prs
a oháňam sa slovami
ako človek,
láska,
súznenie.
a stačí tak málo
aby som pod tými
údermi
padol.

28.10.04 x

múzy
sa tu opíjajú
a ja s nimi nestíham
v kľúčoch
tancuje žalúdok
a ja sa k nemu pridávam
moderný výrazový tanec
je moje obľúbené
vyjadrenie
presvedčenia
že za zatvoreným oknom
sa mi nemôže nič stať
susedových dieťa
po stý krát
spraví tu istú chybu
v skladbe na klavír
a ja napäto počúvam
ležiac
rozvalený
v perinách
či sa jej to snád'
tento krát nepodarí

28.10.2004 x

prvé dva roky života
som strávil
na samote v lese
a nepamätám si z toho
vôbec nič
ale aj tak ma to tam
bude ťahať
ja sedím
a čítam TI
TY sa babreš
s našimi bylinkami
a vonku
počuť
iba ticho

29.10.04

zo soboty
na nedeľu
by som na TEBA mal mať
o hodinu viac.
aj taký posun
času
môže mať
svoje čaro.

29.10.2004

listy
sa dnes nahájajú
a nehľadia
na dobré mravy
skáču
autám pod kolesá
a drzo nakúkajú
do okien
a výstrihov
aby si ešte niečo
užili.
a to isté spravím
aj ja.
len menej ladne.

29.10.04 x

ležím v blate.
a evolúcia
ani boh
nerešpektujú
moju túžbu
lietať.
ležím
a ty nevieš,
že mi tu
chýbaš.

29.10.2004 x

keď smrť
klope
na dvere.
zhasnem
a tvárim sa,
že nie som doma.
až raz zabudnem,
že som tu
už tajne.

ZA VLKMI ...

Práca, sex a alkohol

Som prorok,
ktorého prekvapí
aj to čo sám spraví.
Si anjel,
čo obcuje a obeduje
s tou istou rukou.
Ste pravdovravní,
keď Vás pristihnú
pri klamstve.
Sme zúfalci,
čo stratili návod
na prežitie.
Sú s nami.
Bez nás...
Práca, sex a alkohol.

Verejný dom

Na kolenách
alebo postojacky.
Možno ležať,
čí sedieť.
Princíp je rovnaký.
Za lásku sa platí.
Pozbieraš drobné
klamstvá a urážky,
čo ti padli pod nohy.
A budeš platiť ďalej.
Aj keď sa všetko mení.

Na úteku

Otvoril oči.
Nadýchol sa bezfreónového
osviežovača záchodov.
Bezohľadne
a hlučne
spláchol.
Zapamätal si ten pocit.
A bol pripravený
ďalej stretávať
úprimných ľudí.

Za tebou

Obzri sa.
Ak sa nebojíš
veľkého brata.

Najkrajšie sviatky v mesiaci

život ti riadi
menštruačný kalendár.
podľa neho vieš,
kedy máš byť citlivá
a kedy ma uraziť.

monotematický monológ

na stoličke usadená
sedí pravda z tvojho pera
poklepkáva nohami
a všetko je už za nami
zbytky sveta na tanieri
niekto na mňa prstom mieri
prikivkávam tvojím slovám
a hľadám miesto kam sa schovám

Dlaň

Zober moju hlavu
do tvojích dlaní
a nežne mi ju rozbi.
Pozri sa na moju dlaň,
kde sa končí čiara života.
Presne tam som mal
položené kľúče,
ktoré si si nevšímala.

Počúvaj

Počúvaj vodu.
Sám si vodou.
Zatvor oči
a myslí na vodu,
čo nás rozdeľuje
a spája.
Po kolená
alebo vyše hlavy,
vždy tá istá
a predsa počujeme iné.
Ležím vo vode
a počujem
celý svet
príjemne tlmený.

Čakanie

v príjemnom tichu
výkladu
sedím a vyčkávam
kým sa ti prestane
čkať,
zrátaš si
na rukách
kto na teba môže
myslieť
v takýto čas,
keď sa nám dni
krátia
a každý chce
byť rýchlo dobrý,
aby oblepil
zbytky svedomia
pozlátkom
a bez zábran
sa mohol prežívať
a pri telke
cítiť
ako je
láska všade
okolo nás,
a v tej zime
vonku mrzne.

Odpoved'

Odpoved'
ku ktorej nepoznám
otázku
mi posielaš
celý večer.
A zrejme nestačí,
že som skutočne
rád,
že si šťastná.

Obchodník so šťastím

Odovzďavam
sa
len jednej
predstave.
A dovoľujem
si
ju vnímať
ako skutočnosť.
Malé klamstvo
vlastnému mozgu,
a ani ma
nevyšlo draho.

Medzi nami

Medzi nami
osem hodín
a kus
bláznivého sveta.
Poštové motýle
a rozosnívané sny.

...

Vo víre

vo víre tanca slov
schúleny do TEBA,
opúšťam živý
moje Las Vegas.
A od zajtra
za 20 rokov Ti
poviem ako ďalej.

Po tebe

Po tebe ticho.
Po tebe prázdno.
Len holuby sa
na rýmse mlátia
o kus života.
Po tebe
perami blúdim
keď spím.

Na konci s dychom

Konečná zastávka
je zrušená,
vítajte v nekonečne.
Zem sa mi otriasla
pod nohami.
Mojou váhou.
Než zistím koho
striasla
a koho ja,
tak len sedím
a skúšam nedýchať
nech zostane
viac pre ostatných.
Na konci s dychom.

Pre teba

Pod hlavou
čiesi perie,
bez ktorého
sa nedá chváliť
deň pred večerom.
Nechávam
jedno miesto voľné....

Cez most času

Dnešok sa už
roztápa
spolu s ľadom
v Jimovi.
Ako mu dôverne
hovorím,
keď sme sami.
A aj keď nepočúva,
vie o mne všetko.

Vzor

Podľa tvojich vzorov.
Dubový stroj
alebo
žena z ulice.
Skúšaš pády
z rôznej výšky.
Kto padá,
ten chvíľu letí.
Každopádne.
Každý z nás
si rád občas padne.
Do náručia.
Ak ho niekto zachytí.

Abeceda pocitov

Averzia
ako
atrakcia.

Božia bolesť
bičuje bláznivých
barbarov.
Bozkávajúc bizarnú
bránu.
Bytosti budujúce budúcnosť
budia bezbranných
bojovníkov.

Cukrár cestujúci
časom, častuje
ctihodného civilistu
čučoriedkami.

Dobrák dozrel.
Dorezaný do duše
duchovnými dôkazmi.
Dotlačil do domu
dvoch ďalších
darcov dúhy.

Estetický ekvivalent
eliminuje Evu.

Funiaci fajčiar
farbí flegmaticky
faľšovanú fatamorgánu.

Genocída graduje.
Gurmán grgá.

Hladný hovnivál
hrdo húta.
Hromozvod hrozieb?
Hradba hrobov?

Iba idiot ide inam.

Jedlé jedy.
Jedinečne jednoduchý
jedinec.
Ja.

Kradmým krokom
kráčam
koniec koncov
ku koncu.

Labyrint liekov.
Ležím ledabolo.

Milostné míľniky
mojej minulosti
míňam mohutným mávaním.

Nedokážem nikoho
nadchnúť
novými názormi
na nebo.
Nájsť naivného
nohsleda.
Naučiť nás
nedýchať.

Obetavá obeť
obedujúc orechy
odovzdala odpustenie
ostatným.
Očakávané odpovede
okamžite omámili
okolostojacich.
Ona otázky
odmieta.
Okamžiky ozajstnej
očisty ostávajú
otvorené.
Očami odpadlíkov,
opretých o okná
osudu,
odchádzam opustený.

Pejoratívne prirovanania
prinášajú pôžitok.
Preto potrebujem
pravidelne piť.
Prijímam potravu.
Predstieram pocity.
Počúvam plač.

Radostný rozkaz
rozviazať rozum.

Slabý silnému
sľubuje
slobodu.
Šťastný so smutným
šikovne
súhlasí.

Ticho ťaží.
Ťažkopádne tlačím
túliacich telá.

Údel útekov
udobrí ustatých.

Viera vo vaše
vlastné vzbury
vyháňa vôňu
vetra.

Zajtra zhasnem
zo zvyku.
Zázraky zlomia
zámok.
Zamotám zbytky
zúfalstva.
Zvolám známych
zo zeme.
Zamávam.

Losovanie

Roztoč mi svet.
A zastav ho
v pravú
chvil'ú.
Vytiahni ma
z osudia osudu.

Abeceda poznania

Akonáhle
Budem
Cítiť
Dobro.
Existujúca
Fikcia
Gravírovaného
Hovna
Iste
Jediná
Kohokoľvek
Láskavého
Može
Nútiť
Očistiť
Pery
Quasimoda.
Riadne
Sústredený
Túžim
Ucítiť
Vzrušenie
Zabudnutia.

Posol dobrých strát

Polčas môjho rozpadu
odpískali znenazdania.
Netrvá to prídlho.
Múdrejší utečú
a ani rieka ma dva krát
nedonúti vstúpiť.
Súlož má krátke nohy
a pes čo spí nehryzie.

Na tvojich krídlach

Otrhaný anjel
sedí na streche
supermarketu.
Veselo kyvká
nohami
nad priepast'ou.
Spomína,
kde nechal krídla.

Plný kalendár

Fénix na mňa
čumí z popolníka.
Neskúša sa ani plaziť.
Lenivo mu tlejú
krídla,
ktoré si zapálil.
Včerajšie zajtrajšky
su vždy lepšie
ako dnešné.

Ďalej

Život aj smrť
idú ďalej,
svojou cestou.
Jednou.
Bez mapy
a bez opýtania,
netuším kto som.
Dosnivané.
Obliecť sa
a ísť kamkoľvek
neohrozene zhrozený.
Aj prsty na prísahu
sú dva.

Proces vyprázdňovania

Tá istá pieseň.
Na druhej strane
zrkadla.
Salón spásy.
Posledný svojho
druhu.
Bolesť tmy.
Tancovať v kruhu
s ohňom
nad hlavou.
Hviezdy to vzdali
a ani oči
už nesvietia.
V žalúdku zbytky
oslavy slobody.
Hlavu múrom
neprerazíš,
ak sa málo rozbehneš.
Stačí sa neuhnúť,
keď múr dostál.
Kreslím si znamenie
na zápästie.
Tá istá pieseň
stále dookola.
My a naše zákony
na prežitie.
Vyšší princíp
náhody.
Tá istá pieseň.
Bláznivý svet.

Bábkové divadlo

Čo sa deje nad oponou
a kto nás takto
ťahá ?
Svet sa dávno rozdelil.
Tí, čo nemajú čo povedať,
kričia.
Ty čakáš na odpovede
mlčiacich.

SNEH

Kedy budeme bližšie
keď si teraz vo mne?
Kto nás ešte môže zastaviť,
keď sa nehýbeme?
Koho chceme presvedčiť,
keď nikto iný nie je ?
Ty a ja,
vypchatí anjeli
zavesení nad kozubom,
aby bolo veselo.
Nechaj ma padnúť.
A ja si rozmyslím,
či sa mi oplatí vstávať.
Nechám ťa padnúť.
A len tak ležme,
keď sa na nás už
sneh netopí.

Sľuby večnosti

Nadýchнем sa vône
Slnka.
Potichu sľúbim
už nič nesľubovať.
Nadýchнем sa tvojich
slov.
Mám sedem listov.
Na strom málo,
ale na týždeň to stačí.
Nadýchнем sa
aj za teba.

LITÁNIE K MŔTVEJ ŽABE

Vám

Oheň plačom nehasíš
a ani neuspíš,
aj keď budeš ďalej blabotať
čokoľvek.
Tak len prilož,
nech sa ohrejú aj susedia.
Radosť v prášku.
Dokiaľ pečeň vládze.
Život plný
zmyslu pre povinnosť.
Asi takto ďaleko od
zmysluplnosti.
Dám si ešte kvapku
tohto zeleného,
ten je dobrý na svedomie.
V bezvedomí,
bez vedomia si vlastných
chýb pri tanci,
ľahúčko našľapujem
v mínovom poli odpadkov
a pozdravov od psíčkarov.
Netlačte mi prstami do očí,
zakiaľ vás sprievodca
nevyzve.
Ešte mi to ide.
Aha.
Ešte stále dokážem
padať.
A keď nenájdeš
myšlineku
tak sa tým netráp.
Ja ju tiež márne hľadám.

Včerajšie rady

Svetlo lepšie
vidíš z tmy,
ak otvriš oči.
Zahnaný do rohu
máš najlepšiu výhľad,
ak sa otočíš.
Volanie o pomoc
má zmysel,
ak ho niekto počuje.
Odpovede sú na mieste,
ak sa ťa pýtajú.
Ak sa nechceš vrátiť,
tak sa neotáčaj.
Najlepšie sa oklameš,
ak si uveríš.

Straty a náreky

Desiaty deň
bolo ticho už len
tretím (nemým) havranom.
Čakajú na mňa,
alebo viac ja na nich?
V ozvene počuť
len stony
a vzdialené
dokvapkávanie
cudzích sĺz.
Ruky zviazané
nevedomosťou
a nohy prilenivé
spraviť aspoň
nerozhodný krok.
Cez noc do mňa
narážajú všetky tie slová,
za tisícky rokov
odnesené vetrom,
nenajdúc adresáta.
Všetky stratené
modlitby a prosby,
náreky a žalospevy
čakajú na svoju
druhú šancu.

Volania o pomoc

Polnočné zobúdzanie.
Snívanie
s čarodejnicou
z krajiny kôz.
Vyhodený na plytčinu
života
sa skúšam
potopiť.
Žiadne hlasy,
už len ťažký dych.
Pri ohni je zrazu
príliš miesta.
Nikto sa nepotrebuje
ohriať
aj keď to už Slnko vzdalo.
Sedím tam,
premýšľam nad
červeným vrabcom
a nad našimi
(ne)náhodnými
stretnutiami.

Ťažké časy spánku

Opájam sa zvukmi noci.
Súložiace mačky,
depresívne psi
a ožratí susedia
s nasadením
Superhviezdy
krátia môj čas.
Ďalší deň z krku.
A ešte pár pred sebou.

Vendelín Freud

Zachvilíku sa všetci
zbláznia.
Z Vendelína Freuda
a jeho brata Valentína.
Máme konečne
komerčné televízie,rádia,
Vianoce a všetky
ďalšie sviatky.
Hypervýhodné balenie
lásky pre každého.
Prvý krok k jarnému
páreniu.

Môj život medzi ľuďmi

Moje čierne srdce
žerie a zas vyplúva
čiernu krv.
Zatiaľ jedna nula
sadá k druhej
a vedú hladné debaty
o tom ako viesť
hladné debaty.
Rozdávajú
rany z milosti od chrbta
každé ráno
viac milostivo.
Deti splietajú
súdy na dobu,
z ktorej si pamätajú
len matkine prsia.
A hrdo a s nadšením,
prízvukujúc svoju
jedinečnosť
opakujú tisíci raz
vetu, ktorú počuli
od rodičov, ktorí
im nemajú čo povedať.
Do toho môže prehovoriť,
formálne správne,
ktokoľvek.
A všetky stratené ~lásky~,
ma v pravidelných intervaloch
budú zásobovať
do konca života
informáciami
o stave hladiny
testosterónu ich nových ~lások~.
Moje čierne srdce
žerie a zas vyplúva
čiernu krv.

Páчам, žijem, mením, verím

Páчам, páčaš, páchneme.

Z pozadia počuť

bubnobúchanie

ako upútávku

k dnešnej časti

života medzi oblakmi.

Žijem, žiješ, žujeme.

Nedokončené nekonečno

a iné rozostavané

chrámy na podporu

straty citlivosti.

Mením, meníš, mierite.

Povymieňam ľuďom

tváre a mená,

aby sa nič nezmenilo.

Len strach na štyri doby.

Presvedčivé cudzie hlasy

šepkajú tajomstvá

o druhej ešte monotónnejšej

strane života.

Verím, veríš, vetráte.

Bezpečný keks

Bezpečný keks
spapaj aj s obalom.
Prehltni a rychlo zapi.
Zatiaľ na mne
márne hľadám
dátum expirácie.

Civilizácia

Halucino-génové inžinierstvo.
Páriace sa trojice.
Niekoľkoročná oslava milénia.
Navoňané ovčie črevá.
Americký idiot a ruský udávač.
Balkónoví záhradkári.
Láska a vojna v priamom prenose.
Viera ako image.
Odfot' si digtálne
svoju krv,
ako dôkaz,
že ju ešte máš.
Odfot' si svoju minulosť,
nech zabudneš
stratou negatívov,
alebo len stlačením
šťastného tlačidla
~clear~.

Hriechy milovaných

Som v твоjich rukách.
Váza bez kvetín.
Padám no neletím.
Som v твоjich rukách.
Uško z pohára.
Sviečka, čo dohára.
Sám s tvojou rukou
cítim aj vnukov,
čo ma nespoznajú.

Nedel'ná chvíl'ka onanie

Nedelitel'ná chvíl'a
a zasa dnes.
Ty na kolenách
a ja sa už nevládzem
hompál'ať.
Všetko,
až na teba
totálne samozrejmé.
A keď vravíš
o citoch
a mávaš rukami,
málokto môže pochybovať.
Čakám len, že zakričíš
cup cup yeah,
a všetci sa z toho
dosereme.
Páni, nejde o témy.
Dámi, nejde o vás.
To si tu len ja,
zasa nahlas vysýpam
miešok s mojim životom.

Deň, hodina, večnosť.

Dnes mením skupenstvo.
Sypem sa i topím.
Potichu pijem čaj
z tvojho pohára.
Snažím sa nájsť
najmenší
nedeliteľný
násobok
času.
Deň, hodina, večnosť.

Cudzíe slová a obrazy

Obraz bez rámu,
vraj nie je obrazom.
Slnko pre nás
tiež nemá zmysel
bez Zeme.
Hľadáme pravdu
v cudzích slovách.
Ak nám vyhovujú,
alebo ich nechápeme.

Prečo nosím hodinky ?

Bezmocnosť mocných.
Verejné tajomstvá.
A ťahanie ze nezmeraný
koniec.

Do toho vchádzaš Ty,
vzdialená len pár
svetelných krokov.

A na prvý pokus,
zo mňa robíš človeka.

Pre lepšiu orientáciu
v čase
máš dvojho hodiniek,
každé
s naším, iným časom.

.....

.....

.....

A tie s tvojim
(časom)
už nosím ja.

Prelet nad osím hniezdom

Monotematický dôkaz
straty fantázie.
Bezmyšlienkovité
pohyby.
Rukami, nohami,
žalúdkom a ústami.
Privoniavaš
k mojim slovám.
Ochutnávaš
z mojich rán
a sĺz.
Ja zatiaľ riešim
problém čistoty pri
cestovaní časom.
S bubnom idem
na motýľov
a ešte sa mi dymí.
Pozbieram šaty
a iné odpadky.
Navarím si ďalšiu
várku krmiva.
Zhasnem.

Nenávratné návraty 2

Neverne svoj,
čítam tvoje priznania
a iné príhody.
Počíta si vlastne
mačka
životy ?
A koľko by ich
to mala mať ?
Netuším,
no smrť ma isto
tiež len jednu.
Rozčítam si zopár
nutných názorov.
Pravidlá
pre prežívanie.
Lekcie
odcudzovania sa
pre pokročilých.
Námesačné Slnko
blúdi
po mojom
svedomí.
Ja si blúdím
v tomto tele.
Rátam,
sčítam,
delím sa.
Ešte si dokážem
spomenúť,
kam som sa chcel
dostať.
Ešte si dokážem
nájsť,
pevný bod,
ktorým nepohnem.
Chodím po tme.
Po moste z tmy,
nech som presný.
Tackám sa,
po moste z tmy,
nech tomu
dokážeš uveriť.

Zjavenie na 25ty deň

Dotlčené zrnko
viery.
Vyklíčilo v nového
boha.
Najjednoduchší dôkaz.
Vidieť,
počut',
cítiť
ŤA.

Pocit zaspávania

Spím si svoj
život.
Spíš ho občas
so mnou.
Pocít' si svoj
pocit
zaspávania.
Odpúšťáš si.
Opúšťáš sa.
Pocit.

Občas

Čakať na spasenie.
A on ešte nevie,
či ťa spasí
alebo spásie.
Polahčujúca odolnosť
vyznania.
Vraz mi nádych.
Každovečerný.
Ak je každodennosť
priveľa.

Dokola do kolien

Pokazený
spomienkostroj.
Upálený sviečkami,
rozsypaný
na kôpku,
zmätenú
aj
zmetenú
do kúta,
kde už niekto klačí.
Úder srdca
pod pás.
Krátky pohľad na hodiny.
Čo dnes ešte stihnem ?
Variť ?
Veriť ?

Vzt'ahovačné vzt'ahy

Popravený opravár
vzt'ahov
ešte bezhlavo
mlčí.

Obedňajšie obete
neveria na neveru
s neveriacimi.

Otrhané šaty
na vešiaku,
na tele.

Nakloň si ma viac,
nech vpadnem
do tvojho života.

Ako padá minca,
zahodená,
pre pocit potreby návratu.

Zima na bielo

Rozpíjam sa
v tvojej dlani.
Márne myslieť
na zimné mravy.
Zimomravá biela
vrana
dokrákala.
Dokráčala
na posledný schod.
Povedala,
že je prvý.
Tak ako ja.

10 rozdielov

Trasiem sa
Tvojim teplom
a mojimi myšlienkami.
Vonku zatiaľ
predávajú Vykúpenie,
aby ho raz mohli
naspäť vykúpiť
za lepšiu cenu.
Ukáž mi 10 rozdielov
medzi
dôvodom a príčinou,
prečo žijem.
Ďakujem.

Ked' svet...

Ked' svet zhorel
prvý krát,
nebol som práve
doma.

Ked' nebo spadlo
do vody vo výlevke,
tak už bolo neskoro
večer.

Ďalší deň sa nestalo
nič o čom by stálo
za to s Vami hovoriť.

Konce

Na konci tunela
len ďalší tunel.
Na konci dňa
rátam stratené
ovečky.
Tam kde sa ja
končím,
TY začínaš.
Tam kde som,
som už bol.

Východ z BA

Pozerám z auta
v rannej zápche,
ako sa Slnko
po posvätnom kúpeli
vo výkaloch Dunaja
šplhá po
Novom moste.
Pripravujem si
odpovede
na otázky,
ktoré nepoznám.
Keď skončím
s prípravami
a odbočujem z davu,
už len vidím,
že jemu to dnes zasa
raz vyšlo.
Slnko našlo východ.